

WULFERT

FLOOR

*Volle
aren*

VOLLE AREN

Oefeningen van

WULFERT FLOOR

Overgezet uit origineel handschrift
door
Joh. A. Bunt

Tweede druk

OEFENING 1

Tekst: Jozua 1:1,2

Het geschiedde nu na den dood van Mozes, den knecht des HEEREN, dat de HEERE tot Jozua, den zoon van Nun, Mozes' dienaar, sprak, zeggende: Mijn knecht Mozes is gestorven; zo maak u nu op, trek over deze Jordaan, gij en al dit volk, tot het land dat Ik hun, den kinderen Israëls, geef.

HET EERSTE DEEL

Het boek Jozua is geschreven om daardoor God te verheerlijken om de openbaarmaking van Zijn *waarheid, almachtigheid, en rechtvaardigheid*:

Ten eerste. Wij vinden in dit boek de blijken van Gods *waarheid* in het volbrengen van Zijn beloften, die Hij reeds voor meer dan vierhonderd jaar aan Zijn knecht Abraham gedaan had. Tot wie Hij aldus gesproken had: 'Aan uw zaad zal Ik dit land geven,' (Gen. 12:7). En wederom: 'Want al dit land dat gij ziet dat zal Ik u geven, en uwen zade, tot in eeuwigheid,' (Gen. 13:15; zie ook Gen. 15:18). De Heere, Die het beloofd had, was getrouw aan Zijn Woord, hoewel het trouweloze zaad van Abraham, onophoudelijk tegen Hem bleef zondigen en Hem duizend redenen gaf om hen van onder de hemel te verdelen. Ja, de Heere was getrouw aan Zijn Woord, hoewel Hij de vervulling Zijner beloften aan Abraham gedaan, meer dan vierhonderd jaar had uitgesteld. De vervulling dan van deze beloften, vinden wij, tot een blijk van Gods *waarheid*, in dit boek beschreven. Ziet hieruit eens in het voorbijgaan hoe dat God liever de zonden en hardnekkigheid van Zijn volk wil verdragen, dan één Zijner woorden onvervuld op de aarde te laten vallen. De Heere had veertig jaar het zondige Israël in de woestijn verdragen, en menigmaal hadden zij zich schuldig gemaakt aan de gruwelijkste zonden tegen hun God en Koning. Nochtans bracht de Heere hen in het Beloofde Land, want Hij gedacht aan de beloften aan Zijn vriend Abraham. O vromen, wij zijn ten volle aan het zondige en weerspannige Israël gelijk en verdienen dagelijks dat de grote Testamentmaker ons en onze namen zou uitsluiten en uitdoen uit het boek des levens. Maar Israëls

getrouwe God leeft nog en Hij zal steeds gedenken aan Zijn verbond, en altijd Zijn Woord waarheid maken, want Hij zegt: ‘Ik zal hen vrijwilliglijk liefhebben,’ (Hos. 14:5).

Ten tweede zeg ik: wij vinden in dit boek de heerlijke blijken van Gods *almacht*. Almacht Gods was het, dat de wateren der Jordaan zich van elkander scheidden, zodat Gods erfdeel daar droogvoets doorging (Joz. 15-17). Almacht Gods was het, dat Jericho’s muren omvielen op het blazen van de ramsbazuinen (Joz. 6:20). Almacht Gods was het, dat de zon ten voordele van Israël stilstond (Joz. 10:12, 13) Ja, almacht Gods was het, dat de Heere der heirscharen zulk een arm, verachtelijk volk, welker vaders onlangs nog slaven in Egypte geweest waren, zulke grote en doorluchtige overwinningen heeft doen behalen, op zeer strijdbare helden en talrijke menigte van vijanden. Vromen, Jozua’s almachtige God leeft nog, Hij zal Zijn kracht in uw zwakheid volbrengen en u over de Jordaan des doods in het hemelse Kanaän invoeren.

Ten derde zeg ik: wij vinden in dit boek de blijken van Gods gestrengte *rechtvaardigheid*. Immers toen de mate der ongerechtigheid van Kanaäns inwoners vol was, kwam de Heere hen niet alleen door Israël uit hun bezittingen verdrijven, maar doodde hen door het zwaard van Israël. Zo is het altijd met goddeloze landen en volkeren gegaan. Waarvan de eerste wereld, Sodom en Gomorra, Egypte en meer andere volkeren, de sprekendste bewijzen opleveren. Daarom mag ook Nederland, en ook wij allen tezamen, het wel ter harte nemen wat gesproken is door Jesaja de profeet, daar hij zegt: ‘Indien gijlieden willig zijt en hoort, zo zult gij het goede dezès lands eten. Maar indien gij weigert en wederspanning zijt, zo zult gij van het zwaard gegeten worden; want de mond des HEEREN heeft het gesproken,’ (Jes. 1:19, 20).

Dat over het boek Jozua aangemerkt hebbende, zal ik tot de tekst overgaan. Die ik eerst kort verklaren zal, om ten tweede aan te tonen dat deze Jozua een doorluchtig voorbeeld was van onze Heere Jezus Christus.

In de tekst vinden wij drie zaken:

- A. Vooreerst het spreken van God.
- B. Ten tweede de aanspraak zelf.

C. En ten derde de tijd wanneer de Heere dit sprak tegen Jozua.

A. Vooreerst het spreken van God

God sprak dan tegen Jozua. O wonder, dat God tegen zondige mensen spreken wil, Hij toch is 'grotelijks geducht in den raad der heiligen, en vreselijk boven allen die rondom Hem zijn,' (Ps. 89:8). En de mens is door de zonde een ellendig en goddeloos schepsel, zodat er tussen de Schepper en Zijn schepsel, tussen God en de zondaar, tussen de grote Wereldregeerder en de arme aardworm een oneindig grote afstand bestaat. Nochtans is de Heere zó neerbuigend goed in Jezus Christus, dat Hij niet alleen Zijn eigen vijanden met Hem wil verzoenen, door de dood Zijns Zoons (Rom. 5:10). En hen in eeuwigheid wil zalig maken, als het aardse huis hun tabernakels verbroken wordt (2 Kor. 5:1). Maar met sommigen van Zijn volk heeft Hij op een bijzondere wijze willen spreken, en tot hen allen spreekt Hij door Zijn Woord, waarin Hij hun Zijn heil toezegt voor tijd en eeuwigheid. Op een bijzondere wijze sprak Hij hier ook tegen Jozua. Wij achten het voor een grote vriendelijkheid als een bedelaar vriendelijk wordt aangesproken door een groot heer, maar duizendmaal groter wonder is het dat God vriendelijk spreken wil met een zondig adamskind. Dit wedervoer nochtans Jozua en niet alleen Jozua, maar ook vele der vrome aartsvaders, zoals Abraham, Izak, Jakob, Samuël, David en al de profeten. Daarom zegt Paulus: 'God voortijds veelmaals en op velerlei wijze tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon,' (Hebr. 1:1). Op een bijzondere wijze was dit echter het voorrecht van Mozes, met wie de Heere 'van mond tot mond sprak, gelijk een man met zijn vriend spreekt,' (Deut. 34:10).

Lering

Vromen, God spreekt ook tot u door Zijn Woord en Geest. Nochtans raad ik u om geenszins alles voor de taal des Heeren te houden, wat u immer in uw hart mocht opkomen. Vele mensen geven voor dat zij menigmaal van de Heere grote beloften ontvangen, terwijl de uitkomst leert dat die beloften nimmer vervuld worden, en bij gevolg van de Heere niet kunnen geweest zijn. Geeft liever getrouw acht op

het geopenbaarde Woord des Heeren, want ‘wij hebben het profetisch Woord dat zeer vast is, en gij doet wel dat gij daarop acht geeft, als op een licht schijnende in een duistere plaats,’ (2 Petr. 1:19). Op dat geopenbaarde Woord moogt gij pleiten en met de godzalige Samuël zeggen: HEERE, doe dan alzo, gelijk als Gij gesproken hebt.

Onbekeerde zondaar, weet voorzeker dat de Heere ook tot u spreekt, en zegt: ‘Verlaat de slechtigheden en leeft; en treedt in den weg des verstands,’ (Spr. 9:6). ‘Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God en niemand meer,’ (Jes. 45:22). ‘Want die Mij vindt, vindt het leven, en trekt een welgevallen van den HEERE. Maar die tegen Mij zondigt, doet zijn ziel geweld aan; allen die Mij haten, hebben den dood lief,’ (Spr. 8:35, 36). ‘Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet,’ (Ps. 95:7, 8). Want eenmaal zal God tegen alle verharde zondaren aldus spreken: ‘Dewijl Ik geroepen heb en gijlieden geweigerd hebt, Mijn hand uitgestrekt heb en er niemand was die opmerkte, en hebt al Mijn raad verworpen, en Mijn bestraffing niet gewild, zo zal Ik ook in ulieder verderf lachen; Ik zal spotten wanneer uw vreze komt,’ (Spr. 1:24-26). Hoort dit, gij allen die gerust, zorgeloos en roekeloos daarheen leeft. Hoort dit ook, gij die enige begeerte hebt tot de hemel, maar geen begeerte tot de weg die u daarheen leidt. Die begeerte hebt om verlost te worden van de hel, maar niet om verlost te worden van de zonden, die de oorzaak zijn van de hel. Hoort dit, gij allen die nog buiten Jezus leeft en uw deel nog in de wereld zoekt. Vreselijk zal het voor alle onbekeerden zijn, als de Heere ten laatste male tot hen spreken zal, en zeggen: ‘Gaaf weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt!’ (Matth. 7:23). O, mocht u dit nog bewegen, om voor God in de schuld te vallen en afstand van de zonden te doen, terwijl het nog heden genaamd wordt en Jezus nog met uitgebreide armen staat om goddeloze zondaren te ontvangen.

O mens, welhaast kan uw laatste uur daar zijn en de onverbidde-lijke dood u overkomen, niet alleen als een onverwachte wandelaar, maar ook als een gewapend man, die door God gewapend is met een scherpe prikkel, om Adams ganse nageslacht neer te vellen en aan het geweld des grafs over te geven. En dan zal het wat te zeggen zijn, de wereld te moeten verlaten en God en Zijn zalige hemel eeuwig te

moeten missen. En dan gezonden te worden naar die plaats daar de rook van hun pijniging opgaat tot in alle eeuwigheid (Openb. 14:11).

B. Ten tweede de aanspraak zelf

Laat ons nu zien wat de Heere tot Jozua sprak. De Heere zeide dan tot Jozua: 'Mijn knecht Mozes is gestorven.' Alsof de Heere zeggen wilde: hij is door de dood weggenomen en heeft met alle mensen de schuld der natuur moeten betalen en bij gevolg zo heeft Israël geen dienst meer van hem. 'Zo maak u nu op.' Dat wil zeggen: peins nu niet te zeer op dit droevig verlies, hetwelk Israël door zijn dood schijnt geleden te hebben. Treur niet als degenen die geen hoop hebben, want gij zult hem eenmaal wederzien. Zwijg Gode in dit droevige sterfgeval, want de Heere is recht in al Zijn weg en werk. De Heere woont in Zijn heilige tempel, en het betaamt de ganse aarde te zwijgen voor Zijn aangezicht (Hab. 2:20). Zo maak u dan nu gereed en trek over deze Jordaan. De Jordaan was de voornaamste rivier van Kanaän. De Jordaan kwam voort uit twee voorname fonteinen. De ene fontein heette Jor, en de andere dezer fonteinen heette Dan. Naar deze twee fonteinen werd deze rivier Jordan genoemd, of Jordaan. In deze rivier werd Naäman de Syriër van zijn melaatsheid genezen (2 Kon. 5:1-14). In deze rivier doopte Johannes het volk en daarin doopte hij ook onze Heere Jezus (Mark. 1:1-9). Over, of door deze rivier moest nu Jozua met al het volk trekken, tot het land dat de Heere hen geven zou. Opmerkelijk is het dat de Heere zegt: 'Het land dat Ik hun geef.' Trouwens, niemand anders had macht om hun dit land te geven en ook niemand anders had daar recht toe. Maar de Heere had het recht en de macht beide, want 'de aarde is des HEE-REN, mitsgaders haar volheid,' (Ps. 24:1). En Hij geeft ze aan wie Hij wil.

Vrienden, ook de plaats uwer woning is u van God gegeven, Die ze reeds voor u bestemd en bepaald had eer gij geboren waart. Hebt gij dan een aangename en ruime woning van God ontvangen, dankt er de Heere voor. Hebt gij slechts een paar voeten grond tot uw eigendom en een schaars bestaan in de wereld; wees met de wil des Heeren tevreden en zoekt met alle ernst het ruime Vaderland des hemels tot uw erfelijke bezitting. Of zoekt gij een andere plaats tot uw woning in deze wereld; zoekt die dan in het verborgen bij de Heere en ver-

trouwt u aan Zijn wijze en heilige bestelling toe. En indien gij een vrome man of vrouw zijt, geloof dan dat alle dingen de rechtvaardigen zullen meewerken ten goede (Rom. 8:28).

C. En ten derde de tijd wanneer de Heere dit sprak tegen Jozua

De tijd wanneer God tegen Jozua sprak, moeten wij ten derde onderzoeken. Deze was na de dood van Mozes de knecht des Heeren. Twee dingen komen mij hier zo opmerkelijk voor:

1. Dat God juist tegen Jozua sprak, toen Mozes pas gestorven was, en:
2. Dat Mozes hier de knecht des Heeren genoemd wordt.

1. Ten eerste, zeg ik, dat God juist tegen Jozua sprak, toen Mozes pas gestorven was

Mozes had zeer nauwe gemeenschap met de Heere gehad. Hij had een getal van driemaal veertig jaar op deze aarde geleefd en in al die tijd waren zijn ogen niet donker geworden, en zijn kracht was niet vergaan (Deut. 34:7). Nochtans had hij geen heerschappij over de dag des doods, en geen geweer in deze strijd (Pred. 8:8). Het behaagde de vrijmachtige God om hem door diezelfde nare weg in het hemelse Kanaän in te laten, waardoor al de kinderen van Adam, om der zonden wil moeten passeren. O, wat zal de goede Jozua bedroefd geweest zijn toen zijn godzalige meester dood was. Hij zag hem op de berg Nebo klimmen. Maar ach, zijn geestelijke vader kwam nooit weer terug. Hij stierf voor het aangezicht des Heeren en God liet hem door de engelen ter aarde bestellen. Heerlijke dragers droegen zijn lijk en legden hem in een altijd verborgen graf. Maar Jozua zag hem nooit weer terug en was dus in diepe droefheid neergestort. Maar juist in zijn droefheid sprak de Heere tot hem, en zeide tot hem: 'Niemand zal voor uw aangezicht bestaan al de dagen uws levens; gelijk als Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven en zal u niet verlaten,' (Joz. 1:5). Zo weet dan God met Zijn vertroostingten juist ter bekwamer tijd te komen en het bezwijkend hart Zijner gunstgenoten te sterken door genade. Dit ondervond ook David na de dood zijner beide ouders, toen hij uitriep: 'Mijn vader en mijn moeder hebben mij verlaten, maar de HEERE zal mij aannemen,' (Ps. 27:10). O, bekommerde zielen, houdt maar aan bij den

Heere, want te Zijner tijd zal Hij van vrede tot uw zielen spreken, en voor u het licht uit de duisternis doen opgaan (Ps. 12:4).

2. Ten tweede was het opmerkelijk dat Mozes hier de knecht des Heeren genoemd wordt

Deze naam droeg Mozes in de eerste plaats omdat hij de opperste staatsdienaar van Jehovah was, als Israëls grote Opperkoning. Trouwens, de Heere was op een bijzonder wijze Koning over Israël. In hun midden had Hij Zijn Koninklijk paleis, zijnde de tabernakel, of het draagbaar heiligdom. Daarin had Hij Zijn verborgen Koninklijke kabinet, zijnde het heilige der heiligen, waarin Zijn troon stond, zijnde de ark des verbonds, waar Jehovah Zijn heerlijkheid vertoonde tussen de twee cherubim die het gouden verzoendeksel overschaduwden. Mozes was de knecht van deze grote Koning, of Zijn opperveldheer, door wie de oorlogen des Heeren gevoerd en het volk geregeerd werd. Maar ten andere werd Mozes ook de knecht des Heeren genoemd, omdat hij een groot profeet in Israël was. Ten derde werd Mozes de knecht des Heeren genoemd, omdat hij het met al Gods kinderen gemeen had om door de wedergeboorte een uitverkoren dienstknecht Gods te zijn. Tevoren waren alle vromen knechten des satans, maar nu zijn ze knechten des Heeren geworden, en zo was het ook met Mozes. O, grote, dierbare en zeer voortreffelijke naam, tevoren werd Mozes koning in Jeschurun geheten (Deut. 33:5). Maar hier is zijn naam oneindig dierbaarder. Ja, de naam van knecht des Heeren is zó dierbaar, dat David dezelve veel liever draagt dan de naam van koning over Israël, daarom roept hij in verwondering uit: 'Och HEERE, zekerlijk, ik ben Uw knecht; ja, ik ben Uw knecht,' (Ps. 116:16). En Maria, zich aan des Heeren welbehagen overgevende, zeide tot de engel: 'Zie, de dienstmaagd des Heeren; mij geschiede naar uw woord,' (Luk. 1:38). Ja, des Heeren kinderen houden het voor hun enige troost in leven en in sterven, als ze maar knechten of dienstmaagden des Heeren mogen zijn.

Lering

Nu, mijn vrienden, hoe staat het met u in deze zaak? Kan er van u al gezegd worden hetgeen Paulus van de gelovige Romeinen zei, name-

lijk: 'Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt; en vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid,' (Rom. 6:17, 18). Indien dit zo is, dan zult gij aan de volgende zaken ook enige bevindelijke kennis hebben:

Ten eerste. Dan zult gij moeten weten dat gij van nature geen dienstknecht of dienstmaagd des Heeren zijt, maar dat gij een slaaf zijt van duivel, wereld en zonde. En dat gij nimmer uit die slavernij komen kunt noch wilt, indien Gods machtige hand het niet alleen doet.

Ten tweede. Gij zult moeten hebben leren kennen dat gij een vijand Gods zijnde, eerst nodig hebt om met God verzoend te worden, dewijl de Heere toch geen vijanden in Zijn dienst heeft. En hiertoe zal Christus u dierbaar moeten geworden zijn bij aanvang en voortgang.

Ten derde. Indien gij een knecht of dienstmaagd des Heeren zijt, dan zult gij ook graag uw leven in Zijn dienst willen besteden; want dienstknechten houdt men toch niet om ledig te zitten. Daarom zal het met David onze taal moeten worden zijn: 'Ik ben vrolijker in den weg Uwer getuigenissen dan over allen rijkdom,' (Ps. 119:14); en in vs. 111 van die psalm: 'Ik heb Uw getuigenissen genomen tot een eeuwige erve, want zij zijn mijns harten vrolijkheid.'

Ten vierde. Dan zult gij ook hebben moeten leren treuren omdat gij in de dienst des Heeren zoveel tegenstand vindt van uw boze, luie en Gode vijandige natuur, die u in dit zalige werk zo in de weg staat en waardoor gij nog zo belet wordt om de Heere naar de lust van uw hart te dienen. En gij zult dan ook gedurig smekende, uw oude natuur aan Jezus aanklagen en bij Hem om kracht bedelen tegen dat zo gruwzame inwonende bederf. Met David zal dit gedurig uw taal zijn: 'Och, dat mijn wegen gericht werden om Uw inzettingen te bewaren!' (Ps. 119:5). Gij zult ook nooit genoeg God naar uw zin kunnen dienen. Het geestelijke leven is nooit tevreden. Al zijn de vromen halve nachten wakker om God te dienen, dan zeggen ze nog: 'Ik ben maar een onnutte dienstknecht.' De wereld is gauw tevreden. Als die maar aan elk het zijne geven, telkens bidden en telkens lezen, dan denken ze dat het al wel is en zouden ze al met Saul zeggen: 'Ik heb

des Heeren Woord bevestigd,' (1 Sam. 15:13). Saul zeide dit, toen hij nog niet half zijn plicht had uitgevoerd, toen meende hij al dat het zeer wel met hem stond. Lees dat gehele hoofdstuk maar eens na. Zo is het ook met al de wereldlingen, die blind zijn voor de geestelijkheid van Gods geboden en ook blind zijn voor hun eigen harteloosheid. Maar de knechten Gods, die dienen hun Heere nooit genoeg naar hun zin, en een lauwe en harteloze dienst, die willen zij geheel niet voor een dienst gerekend hebben.

Ten vijfde. Niettegenstaande uw verdorven hart, zo zal het nochtans voor anderen moeten blijken dat gij een knecht Gods zijt. De wereld die wist het Paulus en Silas wel na te schreeuwen, zeggende: 'Deze mensen zijn dienstknechten Gods des Allerhoogsten, die ons den weg der zaligheid verkondigen,' (Hand. 16:17). Daarom zal het ook van u voor de mensen openbaar moeten zijn, dat er een andere keus in u is en dat gij een andere weg bewandelt dan de andere mensen.

Wat zegt gij nu? Zijt gij nu met Mozes een knecht des Heeren? O, bekommerden, kleven u nog duizenden gebreken aan, die zal God genadig overzien en zal u nochtans eeuwig zalig maken alleen uit genade, om Jezus wil. Om Wiens wil Hij u reeds tot Zijn knecht heeft aangenomen. Zalig voorrecht voor wie een knecht Gods mag zijn, maar zullen die dan nooit behoeven te sterven? O, jawel, Mijn knecht Mozes is gestorven, zeide de Heere, en zo zullen zij allen moeten sterven. Maar wat hindert het mij dat ik moet sterven, als ik maar sterven mag als een knecht des Heeren. Dat geve God aan ons allen!

Maar vromen, zijt gij met Mozes knechten des Heeren geworden, och, staat er dan naar om ook met Mozes getrouwe knechten des Heeren te worden en zoekt de Heere in alles te dienen en gehoorzaam te zijn, waartoe ons de volgende beweegredenen behoorden op te wekken:

Ten eerste. God is het zo waardig om gediend te worden. Hij had u niet nodig, nochtans wilde Hij van zulk een snood schepsel als gij zijt, gediend worden. Hij nam u aan en zocht u op toen gij naar Hem niet zocht. Hij toonde u Zijn getrouwheid en genade en leidde u zeer trouw door al de wegen die gij al gegaan zijt, en in al uw benauwd-

heid was Hij benauwd (Jes. 63:9). Hij verzorgde u van alles wat gij nodig had en Zijn opzicht heeft uw geest bewaard. Hij redde u uit ziekbedden en zwarigheden en zal u voorts nooit begeven of verlaten. Ja, boven alles, Hij gaf voor u Zijn Zoon tot Borg en Middelaar en stelde Hem als een vloek in uw plaats, opdat gij eeuwig de gezegende des Vaders zoudt zijn. Wat zegt gij, is de eeuwige en Drie-enige God het dan niet waardig om gediend te worden? Ach, mochten wij dat eens recht zien en teder voor Zijn aangezicht leren leven! Waarlijk, dan zouden wij Zijn dag niet zo kunnen ontheiligen met zondige ledigheid of allerlei zondige bezigheid. Dan zouden wij op Gods hoge dag het stof wel op onze vloeren kunnen laten liggen en meer andere zondige bedrijven na kunnen laten, die wij nu nog zo al te gerust kunnen doen.

Ten tweede. De dienst des Heeren is zo zoet voor het aan God geheiligde hart. De wegen des Heeren zijn zulke welgebaande wegen (Ps. 84:6). Het juk van Jezus is zo zacht (Matth. 11:30), hetwelk ondervonden wordt van allen die lust hebben in de geboden des Heeren. Daarentegen is de zonde zulk een harde dienstbaarheid, die wij ons gedurig moeten beklagen, als Jezus Zijn licht inhoudt en Zijn aangezicht verbergt om onze ongerechtigheid.

Ten derde. God heeft een welgevallen in degenen die Hem dienen en zal dezulken veel licht en troost geven, zodat het hoe langer hoe meer de rechtvaardige blijdschap zal worden om recht te doen (Spr. 21:15). En zij grote vrede zullen hebben die Gods wet beminnen (Ps. 119:165).

Ten vierde. Groot genadeloon is er aan de dienst des Heeren verbonden. God zal Zich van den zadeloosheid niet tevergeefs laten zoeken (Jes. 45:19), hoewel het loon de grond der gehoorzaamheid niet mag zijn, zo moet een godzalige daardoor nochtans worden opgewekt om alzo met Mozes te zien op de vergelding des loons (Hebr. 11:26).

HET TWEEDE DEEL

Nu moeten wij Jozua nog voorstellen als een doorluchtig voorbeeld van Christus. Onder meer om deze zaken is Jozua een voorbeeld van Christus geweest, in de volgende opzichten:

Ten eerste. In zijn naam. De eigenlijke naam van Jozua was voorheen Hosea, doch door Mozes werd hij Jozua genoemd (Num. 13:16). Deze naam is in de taal van het Nieuwe Testament Jezus, gelijk gij zien kunt in Hebrreeën 4:8, waar Paulus deze Jozua Jezus noemt. Deze naam van Jezus of Jozua betekent *de Heiland des Heeren*. En zo werd Jozua genoemd omdat hij Israël een groot heil aanbracht, hen verlossende uit de hand hunner natuurlijke vijanden en hen inbrengende in het Beloofde Land. Hetgeen Jozua dan was als voorbeeld, dat is Jezus Christus in der waarheid, waarom Hij ook Jezus of Jozua moest genoemd worden, omdat Hij Zijn volk zou verlossen en zalig maken van hun zonden (Matth. 1:21).

Ten tweede. Jozua was een dienaar van Mozes, daarom wordt hij ook in de tekst Mozes' dienaar genoemd. Zo was ook Jezus Christus een Dienaar van Mozes in de staat Zijner vernedering; want Hij is geworden onder de wet, opdat Hij degenen die onder de wet waren, verlossen zou en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden (Gal. 4:4, 5).

Ten derde. Jozua heeft het volk van Israël uit de droge woestijn in het Beloofde Land gebracht. Christus brengt de Zijnen uit deze wereld naar het hemelse Kanaän. Hij is hun overste Leidsman en Voleinder des geloofs, de Eerste en de Laatste, Die niet zal laten varen de werken Zijner handen en al Zijn volk in de rust zal inbrengen.

Ten vierde. Jozua voerde Israël door een doornachtige weg der woestijn en alzo langs berg en dal, naar het Beloofde Land. Christus doet ook Zijn volk door velerlei verdrukkingen ingaan in het Koninkrijk Gods (Hand. 14:22). En heeft aan al Zijn volk toegezegd: 'In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen,' (Joh. 16:33).

Ten vijfde. Jozua bracht Israël door de Jordaan naar Kanaän. Christus brengt Zijn volk door de Jordaan des doods naar het hemelse Kanaän. Geen andere weg leidt er naar het hemelse Kanaän, dan door de Jordaan des doods, zijnde een zeer bange, maar nochtans ook korte weg. Vromen, ziet gij hier menigmaal tegen die weg op? Zo weet tot uw vertroosting dat Jozua met u zijn zal, en ook dan de waarheid zal tonen van die beloften, daar Hij zegt: 'Ik zal u niet begeven noch verlaten,' (Joz. 1:5). Het is zeer opmerkelijk dat de Jordaan waar Israël door moest, vol met water stond en ook bleef staan, zelfs

toen de priesters met Gods ark daar vlak voor stonden. Maar wat gebeurde er? Dadelijk toen de priesters hun voeten in de Jordaan begonnen te zetten en dus hun voeten in het water nat maakten, bleef het water staan als een muur en Israël ging door het midden van een Jordaan, die een ogenblik tevoren nog vol met water stroomde. Zo ook zal het met vele donkere vrome zielen gaan. Als zij eenmaal op Gods tijd door deze Jordaan zullen moeten trekken, dan zal het water herwaarts en derwaarts gaan en zij zullen niet meer dan hun voeten behoeven nat te maken.

Ten zesde. Jozua was reeds in Kanaän geweest, eer gans Israël daar inkwam en had toen druiven meegebracht in het leger van Israël in de woestijn, die hij met Kaleb moest dragen aan een draagstok (Num. 13:23). Zo is ook Christus onze Voorloper in de hemel, de Eersteling dergenen die ontslapen zijn (1 Kor. 15:20). En Hij is heengegaan om plaats te bereiden voor al Zijn volk (Joh. 14:2). En zendt ook van Kanaäns heerlijke druiven in Zijn leger, hetwelk nog in deze woestijn gelegerd is. Druiventrossen die de ziel dronken maken van liefde tot hun hemelse Bruidegom.

Gehouden op 25 april 1847 en in augustus 1857.

Wulfert Floor
(1818-1876)

JUBILEUM EDITIE
OEFENINGEN

Deel 1: *Volle aren*

Ter gelegenheid van de tweehonderdste geboortedag van de geliefde prediker Wulfert Floor worden 75 oefeningen (preken) in drie delen uitgebracht. Een prachtige jubileumeditie die de eenvoudige, maar geestelijke rijke inhoud van deze teksten toegankelijk houdt voor de huidige generatie. Wulfert Floor was landbouwer, maar heeft als spreker vele godsdienstoefeningen geleid. In deze driedelige editie zijn alle oefeningen gebundeld die niet door hem zelf zijn gepubliceerd, maar later in een tweetal manuscripten werden gevonden.

De delen *Gebonden schoven* en *Rijpe tarwe* zullen in het najaar van 2018 verschijnen.

De Groot

Goudriaan

ISBN 978 90 435 2967 9 | NUR 707

9 789043 529679 >